

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 25.421 van 30 maart 2009
in de zaak 30.649 II

In zake:

Gekozen woonplaats: [REDACTED] ten kantore van advocaat S. MICHOLT
Maria van Bourgondiëlaan 7B
8000 BRUGGE

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat [REDACTED] die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 20 augustus 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 30 juli 2008 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26 quater), aan verzoekende partij ter kennis gebracht op dezelfde dag.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gezien het arrest nr. 14.816 van 2 augustus 2008 waarbij de schorsing met uiterst dringende noodzakelijkheid is verworpen.

Gelet op de beschikking van 26 februari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 maart 2009.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter Ch. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van advocaat S. MICHOLT en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij verklaart zich vluchteling op 20 maart 2008. Uit het Eurodacverslag van 20 maart 2008 blijkt dat verzoekende partij in Griekenland geregistreerd is op 2 december 2007. De gemachtigde van de minister heeft op 20 maart 2008 de overname van verzoekende partij aan de Griekse autoriteiten verzocht bij toepassing van artikel 10, punt 1 van de Europese Verordening 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij één van de lidstaten worden ingediend (hierna: Verordening 343/2003).

1.2. Op 14 juni 2008 bevestigen de Griekse autoriteiten hun akkoord tot overname op basis van artikel 18, punt 7 en artikel 10, punt 1 van de Europese Verordening 343/2003.

1.3. Op 30 juli 2008 neemt de gemachtigde van de minister de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, met toepassing van artikel 51/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van artikel 18, punt 7 en artikel 10, punt 1 van de Europese Verordening 343/2003. Dit is de bestreden beslissing.

1.4. Op 31 juli 2008 heeft verzoekende partij tegen de beslissing van 30 juli 2008 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten een schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Dit beroep is op 2 augustus 2008 bij arrest nr. 14.816 verworpen wegens het niet aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing voor hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zal veroorzaken.

2. Over de rechtspleging

Ambtshalve wordt vastgesteld dat de Raad geen gerechtskosten kan opleggen. Het verzoek daartoe van de verzoekende partij wordt om die reden verworpen.

3. Over de ontvankelijkheid van de vordering

Ter terechtzitting wijst verzoekende partij op de toepassing van artikel 20, tweede lid van de Europese Verordening nr. 343/2006 en dat binnen de zes maanden na het akkoord van Griekenland betreffende de overdracht geen effectieve overdracht van verzoekende partij heeft plaatsgehad waardoor de Belgische staat thans verantwoordelijk is voor de behandeling van de asielaanvraag. Verwerende partij repliceert door te verwijzen naar het arrest van het Hof van Justitie van 29 januari 2009 in de zaak C-19/08 waarin wordt gesteld dat de termijn van zes maanden pas ingaat met de beslissing van de rechter over de gegrondheid van de procedure.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt vast dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Gedr. St. Kamer*, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. 4 Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure). Uit de vaste rechtspraak van de Raad van State (zie o.a. RvS 31 maart 1994, nr. 46.816) blijkt dat het belang actueel dient te zijn en dus voorhanden moet zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep, als op het tijdstip dat de Raad uitspraak dient te doen.

De bestreden beslissing betreft een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. De beslissing betreft in casu dat België niet verantwoordelijk is voor de behandeling van de asielaanvraag doch de Griekse autoriteiten die op 14 juni 2008 hebben ingestemd met de vraag tot overname van verzoekende partij. De bestreden beslissing houdt bijgevolg ook een bevel tot overdracht aan de bevoegde Griekse autoriteiten in van verzoekende partij. Verzoekende partij verzet zich tegen de overdracht aan de Griekse autoriteiten en wenst de behandeling van haar asielaanvraag in België.

Artikel 20, eerste lid, d & e van de Verordening 343/2003/EG stelt het volgende:

"d) Een lidstaat die instemt met een terugnameverzoek, is verplicht de asielzoeker weer tot zijn grondgebied toe te laten. De overdracht gebeurt overeenkomstig de nationale wetgeving van de verzoekende lidstaat, na overleg tussen de betrokken lidstaten, zodra dat praktisch mogelijk is en uiterlijk binnen een termijn van zes maanden na de aanvaarding van het verzoek om overname door een andere lidstaat of de beslissing op het beroep of op het verzoek tot herziening wanneer dit opschortende werking heeft.

e) De verzoekende lidstaat stelt de asielzoeker in kennis van de beslissing betreffende de terugname door de verantwoordelijke lidstaat. Deze beslissing wordt gemotiveerd. In de kennisgeving wordt vermeld op welke termijn de overdracht zal plaatsvinden en, indien de asielzoeker zich op eigen gelegenheid naar de verantwoordelijke lidstaat begeeft, waar en wanneer hij zich in die lidstaat moet melden. Tegen deze beslissing kan beroep of bezwaar worden aangetekend. Dit heeft geen opschortende werking voor de overdracht, tenzij het gerecht of de bevoegde instantie, indien de nationale wetgeving daarin voorziet, naar gelang van het geval een andersluidende beslissing neemt.

De verzoekende lidstaat verstrekt de asielzoeker zo nodig een doorlaatbewijs overeenkomstig het volgens de in artikel 27, lid 2, bedoelde procedure goedgekeurde model. De verantwoordelijke lidstaat laat de verzoekende lidstaat weten dat de asielzoeker is aangekomen of dat hij zich niet binnen de gestelde termijn heeft gemeld."

Artikel 20, tweede lid van de Verordening 343/2003/EG stelt dat:

"2. Indien de overdracht niet plaatsvindt binnen de gestelde termijn van zes maanden, berust de verantwoordelijkheid bij de lidstaat waar het asielverzoek is ingediend. Indien de overdracht of de behandeling van het asielverzoek wegens detentie van de asielzoeker niet kon worden uitgevoerd, kan deze termijn tot maximaal één jaar worden verlengd of tot maximaal 18 maanden indien de asielzoeker onderduikt."

De verwerende partij stelt in haar nota met opmerkingen dat de voorziene repatriëring naar Griekenland op 6 augustus 2008 is geannuleerd. Een overdracht van verzoekende partij heeft tot op heden niet plaatsgehad aangezien verzoekende partij aanwezig was ter terechtzitting. Op 31 juli 2008 heeft verzoekende partij tegen de beslissing van 30 juli 2008 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten een schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Dit beroep heeft opschortende werking. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft echter op 2 augustus 2008 bij arrest nr. 14.816 het beroep tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen wegens het niet aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zal veroorzaken. Bijgevolg is de opschortende werking van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing opgeheven vanaf 2 augustus 2008.

Uit het arrest van het Hof van Justitie blijkt dat krachtens artikel 20, lid 1, sub d, gelezen in samenhang met artikel 20, lid 1, sub c, van Verordening nr. 343/2003, er drie gebeurtenissen zijn die, naargelang de omstandigheden, aanleiding kunnen geven tot aanvang van de termijn van zes maanden waarover de verzoekende lidstaat voor het overdragen van de asielzoeker beschikt. In de eerste plaats is dat de beslissing van de aangezochte lidstaat om de terugname van de asielzoeker te aanvaarden, in de tweede plaats het ongebruikt verstrijken van de termijn van een maand waarbinnen de aangezochte lidstaat zich dient uit te laten over het verzoek van de verzoekende lidstaat om terugname van de asielzoeker, en in de derde plaats de beslissing op het beroep of de herziening indien dit in de verzoekende lidstaat opschortende werking heeft (H.v.J. 29 januari 2009, Petrosian, nr. C-19/08, punt 35). Vervolgens stelt het Hof van Justitie dat wanneer de verzoekende lidstaat voorziet in een beroepsmogelijkheid waaraan opschortende werking kan worden verbonden en de rechter van die lidstaat aan zijn beslissing opschortende werking verleent, bepaalt artikel 20, lid 1, sub d, van de verordening nr. 343/2003 dat de termijn voor tenuitvoerlegging van de overdracht aanvangt met de beslissing op het beroep of op het verzoek tot herziening (H.v.J. 29 januari 2009, Petrosian, nr. C-19/08, punt 42). De termijn voor de tenuitvoerlegging van de overdracht mag dus pas aanvangen wanneer de toekomstige uitvoering van de overdracht in principe is overeengekomen en zeker is, en alleen de uitvoeringswijze moet

worden geregeld (H.v.J. 29 januari 2009, Petrosian, nr. C-19/08, punt 45). Ten slotte stelt het Hof dat de termijn niet reeds kan aanvangen met de voorlopige beslissing van de rechter om de tenuitvoerlegging van de overdrachtsprocedure op te schorten, maar pas met de beslissing van de rechter over de gegrondheid van de procedure, die aan die tenuitvoerlegging niet meer in de weg kan staan (H.v.J. 29 januari 2009, Petrosian, nr. C-19/08, punt 46).

In tegenstelling tot de bewering van verwerende partij vangt de termijn van 6 maanden binnen dewelke de overdracht dient plaats te hebben niet aan vanaf de beslissing van de rechter over de gegrondheid van de zaak doch in casu vanaf het arrest waarbij het beroep tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is verworpen, met name vanaf 2 augustus 2008 aangezien vanaf dit moment niets nog de tenuitvoerlegging door de verwerende partij van de bestreden beslissing, met name de effectieve overdracht naar Griekenland in de weg stond. De overdracht van verzoekende partij diende plaats te hebben vóór 2 februari 2009. Verwerende partij betwist niet dat er geen overdracht heeft plaats gehad.

De Raad stelt bijgevolg vast dat verzoekende partij niet meer getuigt van het rechtens vereiste actueel belang bij het aanvechten van de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten aangezien België verantwoordelijk is voor de behandeling van haar asielaanvraag ingediend op 20 maart 2008 (RvS 10 maart 2006, nr. 156.200; RvS 8 mei 2006, nr. 158.404; RvS 7 september 2004, nr. 134.640).

Het beroep tot nietigverklaring is, gelet op het ontbreken van het vereiste actueel belang, niet ontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig maart tweeduizend en negen door:

mevr. Ch. BAMPS

kamervoorzitter.

dhr. M. DENYS

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

Ch. BAMPS.